

Έκθεση Καλλιτεχνικού Μωσαϊκού

Το Βιβλιοπωλείο
IANOS και το
εργαστήριο
καλλιτεχνικών
μωσαϊκών
ΕΛΑΡ, ο Νίκος
Κιουρτσής και ο Πέτρος
Κασαρτζιάν εγκαινιάσαν
έκθεση Καλλιτεχνικού
Μωσαϊκού, την Τετάρτη 6
Ιουνίου 2007, στις 20.30,
στην Αίθουσα Τέχνης του
βιβλιοπωλείου.

Το μωσαϊκό αποτελεί μια παλαιά τεχνική επιστρώσης δαπέδων με μοναδικό αισθητικό αποτέλεσμα, που δημιουργείται με τη σύνθεση ανομοιογενών πετρωμάτων, με συνδετικό υλικό το τσιμέντο. Η τελική επεξεργασία, δηλαδή η λείανση, δίνει έργα αισθητικά άρτια και αναλλοίωτα στο χρόνο.

Η αντοχή, η αισθητική αλλά και το χαμηλό τους κόστος ήταν οι λόγοι που ήταν τα πιο διαδεδομένα δάπεδα στην Ελλάδα, όπως και σε πολλά μέρη σε όλο τον κόσμο, μετά το τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Η αγορά, όμως, εξελίχθηκε. Πλακάκια, μαρμαρίνες και άλλα υλικά εκτόπισαν σιγά-σιγά τα μωσαϊκά δάπεδα. Στις μέρες μας, τα μωσαϊκά επανεμφανίζονται και πάλι τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, κυρίως στην Ιταλία, όπου εκεί η παράδοση των μωσαϊκών δαπέδων δεν έχασε τη συνέχειά της, όπως έγινε στη χώρα μας. Στη Γαλλία, επίσης, τα τελευταία χρόνια, τα μωσαϊκά έχουν κάνει μια δυναμική επανεμφάνιση και έχουν διακοσμήσει πολλούς ιδιωτικούς και δημόσιους χώρους, όπως την όπερα του Παρισιού και τα αεροδρόμια της χώρας. Το εργαστήριο καλλιτεχνικών μωσαϊκών της ΕΛΑΡ, στην Αθήνα, εδώ και έξι χρόνια, μέσα από διαρκείς αναζητήσεις υλικών και τεχνικών, δίνει μια νέα διάσταση σ' αυτή την τέχνη. Χρησιμοποιώντας εκτός από τσιμέντο, εποξειδικές ρητίνες, ποικιλία φυσικών πετρωμάτων, ημιπολύτιμους λίθους, γυαλί, όστρακα και μέταλλα, έδωσε ένα νέο χαρακτήρα στην τέχνη του μωσαϊκού και μια μεγάλη γκάμα εφαρμογών. ■

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Απολείπειν ο θεός Αντώνιον

Σαν εξαφνα, ώρα μεσάνυχτ', ακουσθεί
σάρατος θιάσος να περνά
με μουσικές εξάσεις, με φωνές
την τύχη σου που ενδίδει πια,
τα έργα σου
που απέτυχαν, τα σχέδια της ζωής σου
που βγήκαν όλα πλάνες,

μη ανωφέλετα θρηνήσεις.

Σαν έτοιμος από καιρό, σα θαρραλέος,
αποχαιρέτα την, την Αλεξάνδρεια που φεύγει.
Προ πάντων να μη γελασθείς, μην πεις πως ήταν
ένα όνειρο, πως απατήθηκεν η ακοή σου
μάταιες ελπίδες τέτοιες μην καταδεχθείς.
Σαν έτοιμος από καιρό, σα θαρραλέος,
σαν που ταιριάζει σε που αξιώθηκες μια τέτοια πόλι,
πλησίασε σταθερά προς το παράθυρο,
κι άκουσε με συγκίνησιν, αλλ' όχι
με των δειλών τα παρακάλια και παράπονα,
ως τελευταία απόλαυσι τους ήχους,
τα εξάσια όργανα του μουσικού θιάσου,
κι αποχαιρέτα την, την Αλεξάνδρεια που χάνεις.

Κ.Π. Καβάφης

Η Πόλις

Είπες: «Θα πάγω σ' άλλη γη, θα πάγω σ' άλλη θάλασσα.
Μια πόλις άλλη θα βρεθεί καλλίτερη από αυτή.
Κάθε προσπάθειά μου μια καταδίκη είναι γραφτή.
Κ' ειν' η καρδιά μου-σα νεκρός-θαμένη.
Ο νους μου ως πότε μες στον μαρασμόν αυτόν θα μείνει.
Όπου το μάτι μου γυρίσω, όπου κι αν δω
ερείπια μαύρα της ζωής μου βλέπω εδώ,
που τόσα χρόνια πέρασα και ρήμαξα και χάλασα».

Καινούργιους τόπους δεν θα βρεις,
δε θα βρεις άλλες θάλασσες.

Η πόλις θα σε ακολουθεί. Στους δρόμους θα γυρνάς
τους ίδιους. Και στες γειτονίες τες ίδιες θα γερνάς
και μες στα ίδια σπίτια αυτά θ' ασπρίζεις.
Πάντα στην πόλι αυτή θα φθάνεις. Για τα αλλού-μη ελπίζεις-
δεν έχει πλοίο για σε, δεν έχει οδό.
Έτσι που τη ζωή σου ρήμαξες εδώ
στην κώχη τούτη τη μικρή, σ' όλην την γη την χάλασες.

Κ.Π. Καβάφης